

Sadece Bil İstedim

– GülsenTunçka · 27 Nisan 2018

Söylemekle olsaydı eğer
bu satırları yazar mıydım hiç?

İnsanın kendini ifade edebilme şekli
kişiden kişiye değişir de
ben o kişilerden değildim ki?
Veyahut, ben mi? Çok abartmıştım seni dostane, kim bilir!

' Seni anlıyorum' Cümlesi tarafımdan seilmeyi bırak
yüzüme aşk eden sen tarafından da adeta iki tokat!
oysa; Sen bilirdin
dargınlığının tüm kırgın ve kırık köşebentlerini!

Kişileri tahlil etme yönümü senin sayende
bir hayli geliştirdim
aslında sana bir anlamda teşekkür etmem de gerekti ya!

Ama; Seni ne bir dost, ne bir arkadaş, ne de bir sevgili
ya da, adı her ne olursa!
Taşlaşmış ve duyguları azalmış
bir kalpten ne beklenebilir ki,
sana hangi sıfatı yakıştırayım; Sorarım?

Ayağa düşmüştü bir kez
aşkın kızılı!
ben diyeyim
Sızılı yürekten, renk bozgunu bir sevgi?
sen de
Kuytulardan sızıntı yapan sevgiden nefrete dönüşüm
ancak; Adı aşk, kendi döngüsünde
kişiden kişiye değişeren, huysuz ve karakteristik!

Şimdi de sana diyorum; 'Ey Aşk'
boşuna debelenme
Tozlu raflarda her daim güvelenmeye

hazır ve nazır ol!

Zamanla geçermiř, derler
Tabi, tabi geçer, ama deler de geçer!
Gerçek olmayan mevsim sahteliđinden
mecazında, yıllar değil
hırsından bulanmış nevrin, haki tonu dönüşlerinde!

Bazen, deve yükü ağırlığında olsa da tüm evren
hatta, sırtımı hörgücüyle tepe misali
kambur edip ökerteceđini de bilsem!
Bundan sonra; Beni kaale al, hayat!

Hiç kimsenin bana parmak ucuyla bile
dokunmasına asla musaade etmeyeceđim
Yani başka bir tabirle;
Yaslacak bir omuza
tövbe hařa, bir ihtiyaç duymayacađım
sadece bil istedim, bu dosthane dahi olsa!